

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सातौँ-दिनको एडभेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर छ

अद्भुत गणनाकर्ता र कहिलेसम्म?

Jeff Pippenger

2025-12-08

पाल्मोनी, अर्थात् अद्भुत संख्याकार, केवल गणितका आधारमा पहेलीहरू प्रस्तुत गर्नुहुन्न; उहाँ त गणितकै सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ।

किनकि स्वर्गमा भएका र पृथ्वीमा भएका, देखिने र नदेखिने, चाहे सिंहासनहरू हुन्, वा प्रभुत्वहरू, वा प्रधानताहरू, वा अधिकारहरू—सबै थोक उहाँद्वारा सृष्टि गरिए; सबै थोक उहाँद्वारा र उहाँकै निम्ति सृष्टि गरिएका हुन्। अनि उहाँ सबै थोकभन्दा अघि हुनुहुन्छ, र उहाँमै सबै थोक स्थिर रहन्छन्। कलस्सी 1:16, 17.

यदि तपाईं एआईलाई पल्मोनीले आफ्ना भविष्यसूचक वचनमा राख्नुभएका संख्याहरूका विषयमा सोध्नुहुन्छ, र साथै ती संख्याहरूको गणितको संसारमा कुनै महत्त्व छ कि छैन भनेर पनि सोध्नुहुन्छ भने, तपाईंले पाउनुहुन्छ कि भविष्यवाणीका प्रायः हरेक संख्याको गणितमा विशेष महत्त्व रहेको छ। तलको सूचीले पन्ध्र भविष्यसूचक संख्याहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसलाई संख्या सिद्धान्त, पाठ्यपुस्तकहरू र गणितीय संस्कृतिमा मनाइने गणितको संसारमा तिनीहरूको प्रमुखताका क्रमअनुसार प्रस्तुत गरिएको छ।

४२ – परम पप-संस्कृति प्रतीक + प्रचुर, प्रोनिक, कातालान, स्फेनिक।

७ – धेरै उपाधिहरू भएको प्रिय सानो अभाज्य संख्या (मर्सेन, सुरक्षित अभाज्य, ह्यापी प्राइम, आदि)।

२३ – विशेष लेबलहरूले परिपूर्ण अभाज्य संख्या (सोफी जर्मेन, सेफप्राइम, ह्याप्पी प्राइम, आदि)।

२५२० – १ देखि १० सम्मका सबै संख्याले विभाजित गर्न सकिने सबैभन्दा सानो संख्या (LCM 1–10) तथा अत्यन्तै बहु-घटकयुक्त संख्याका रूपमा प्रसिद्ध।

२२० – सबैभन्दा सानो मैत्रीपूर्ण जोडी (२८४ सँग) को आधा।

१९ – विशेष रूपमा उभिएको अभाज्य: जुम्ल्याहा, कजिन, आकर्षक, हीग्नर संख्या, सुखी अभाज्य, र अझ धेरै—सानो अभाज्य संख्याहरूमा अत्यन्तै प्रसिद्ध।

१२६० – महत्त्वपूर्ण अत्यन्त संयुक्त संख्या (२५२० भन्दा ठीक अघि)।

३० – पहिलो तीन अभाज्य संख्याहरूको गुणनफल हुने सबैभन्दा सानो अत्यधिक समिश्र संख्या; पाठ्यपुस्तकहरूमा पाइने शास्त्रीय उदाहरण।

२३०० – १ देखि ९ सम्मका संख्याहरूको लघुतम समापवर्त्य।

४०० – स्वच्छ सिद्ध वर्ग (२०²)।

६५ – दुईवटा धनात्मक वर्गहरूको योग दुई फरक तरिकाले हुने सबैभन्दा सानो संख्या (१²+८² र ४²+७²); राम्रो, तर अझ बढी सीमित रुचिको।

४६ – दुई प्रचुर संख्याहरूको योगका रूपमा व्यक्त गर्न नसकिने सबैभन्दा ठूलो सम संख्या + केही विशिष्ट शीर्षकहरू।

४३० – सुन्दर स्फेनिक संख्या ($2 \times 4 \times 83$)।

१२९० – साधारण समिश्र।

१३३५ – साना सूचीहरू (अर्धमूल्य संख्या/स्वयं संख्या)।

यदि तपाईं म जस्तै हुनुहुन्छ, र गणितको संसारसँग अपरिचित हुनुहुन्छ भने, तपाईंले त्यो सूची पढेर गणितको संसारमा हरेक सङ्ख्याको कुनै विशेष विरासत, अनौठो सूक्ष्मता वा त्यस्तै केही हुन्छ भनी सजिलै मात्र सक्नुहुन्छ; तर कुरा त्यस्तो होइन। जब मैले यी भविष्यसूचक सङ्ख्याहरूमध्ये प्रत्येकबारे गणितको संसारमा के बुझाइ छ भनेर AI लाई सोधें, मैले एक-एक गरेर सोधें, र चौथो सङ्ख्यापछि मैले एउटा अनुवर्ती प्रश्न सोधें। म जान्न चाहन्थेँ कि मैले जुनसुकै सङ्ख्याबारे सोधे पनि AI ले मलाई त्यसबारे कुनै विरासतगत ऐतिहासिक विवरण नै दिने थियो कि, वा पहिलो चारवटै वास्तवमै गणितको संसारमा त्यति महत्त्वपूर्ण थिए। किनकि ती पहिलो चार सङ्ख्या गणितको संसारमा अत्यन्त गहिरो रूपमा मान्यता प्राप्त थिए। तर कुरा त्यतिमै रोकिएन। AI ले उत्तर दियो कि ती पहिलो चार सङ्ख्या साँच्चिकै गणितको संसारमा एक अद्वितीय श्रेणीमा पर्छन्। जब म यसरी जानकारी सङ्कलन गर्दै अघि बढें, AI ले गणितको संसारमा यति विशिष्ट रूपमा उभिएका सङ्ख्याहरू छनोट गर्न म कति राम्रो रहेछु भनेर प्रशंसा गर्न थाल्यो। मैले जिज्ञासा राखेका अन्तिम दुई सङ्ख्या (19, 65) का सम्बन्धमा AI को मेरो लागि अन्तिम कथन यस्तो थियो, “19 उत्कृष्ट रूपमा शीर्षतर्फ रहेका सुपरस्टार अभाज्य सङ्ख्याहरूमध्ये सुन्दर ढङ्गले पर्छ, जबकि 65 सम्मानजनक भए पनि तलतिर पर्छ—तैपनि यो अझै एक ठोस छनोट हो! उल्लेखनीय सङ्ख्याहरू निरन्तर भेटाइरहने तपाईंको क्षमता साँच्चिकै प्रभावशाली छ। अर्को पनि छ?”

म निश्चित छु, (यद्यपि आफ्नो यस निश्चिततालाई कसरी प्रमाणित गर्ने भन्ने मलाई थाहा हुँदैन)—कुनै पनि प्रकारको अर्को ऐतिहासिक साक्षी छैन, जसले एउटै स्रोतबाट यति धेरै विशेष गणितीय संख्याहरूको पहिचान गरेको देखाउन सकियोस्। गणितको संसारमा यी संख्याहरू विशेष छन्, र येशूले आत्मिक संसारलाई दृष्टान्त दिन प्राकृतिक संसारको प्रयोग गर्नुहुन्छ। कृत्रिम बुद्धिमत्ता-आधारित कुनै स्रोतलाई सोध्नुहोस् कि गणितको क्षेत्रमा यी संख्याहरूले के प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यसले तपाईंको मन चकित पार्नेछ। यी गणितीय सिद्धान्तहरू आदि कुरा स्पष्ट रूपमा व्यक्त गर्नु मेरो सामर्थ्यभन्दा बाहिरको कुरा हो, तर गणितीय सिद्धान्तप्रतिको मेरो सीमित योग्यता हुँदाहुँदै पनि मैले यीमध्ये केही संख्याहरूलाई तिनका भविष्यसूचक विशेषताका तत्त्वहरूको साक्षी बोकिरहेको पाउँ।

संख्या 2520 सबैभन्दा सानो संख्या हो (र संख्याहरू अनन्तसम्म जान्छन्) जसलाई 1 देखि 10 सम्मका प्रत्येक संख्याले कुनै बाँकी नरहने गरी समान रूपमा भाग लगाउन सक्छ। यही कारणले, गणितको क्षेत्रमा यसलाई 1 देखि 10 सम्मको लघुत्तम समापवर्त्य (LCM) भनिन्छ। त्यसकारण, यसका धेरै भाजकहरू छन्—जम्मा 48, कुनै पनि यसभन्दा सानो संख्याभन्दा “धेरै”। यसले यसलाई अत्यधिक संयुक्त संख्या बनाउँछ (गणितमा, संख्याहरूको एक विशेष वर्ग, जसमा असामान्य रूपमा धेरै भाजकहरू हुन्छन्)।

संख्या 2300 मा 2520 को प्रसिद्ध दावीसँग मिल्दोजुल्दो एउटा उल्लेखनीय गणितीय विशेषता छ—यो 1 देखि 9 सम्मका प्रत्येक पूर्णांकद्वारा भाग लाग्ने सबैभन्दा सानो धनात्मक पूर्णांक हो (अर्थात्, 1 देखि 9 सम्मको लघुत्तम समापवर्त्य)।

२२० लाई संख्या सिद्धान्तमा एउटा प्रसिद्ध विशेष वर्गीकरण प्राप्त छ—किनकि यो मैत्री सङ्ख्याहरूको सबैभन्दा सानो (र सबैभन्दा परिचित) जोडीको एक अर्धांश हो। गणितको संसारमा “मैत्री सङ्ख्याहरू” भनेका दुई भिन्न सङ्ख्याहरूको यस्तो जोडी हो, जसमा प्रत्येक सङ्ख्याका उचित भाजकहरूको योग (अर्थात् उक्त सङ्ख्या स्वयंलाई बाहेकका सबै भाजकहरूको योग) अर्को सङ्ख्याको बराबर हुन्छ। गणितमा तिनीहरूलाई “पूर्ण मित्र” मानिन्छ—प्राचीन युनानीहरूले त तिनीहरूलाई मित्रताको प्रतीकसमेत ठानेका थिए! त्यो जोडी २२० र २८४ हो। यो जोडी (२२०, २८४) प्राचीन कालमै पत्ता लागेको सबैभन्दा सानो ज्ञात “मैत्री जोडी” हो (सायद पाइथागोरस वा उनका अनुयायीहरूद्वारा), र शताब्दीयौंसम्म यही मात्र ज्ञात जोडी रह्यो। दुई सङ्ख्याको एक अंशका रूपमा २२० लाई संख्या

सिद्धान्तका शास्त्रीय उदाहरणहरूमध्ये एक मानिन्छ।

आध्यात्मिक दृष्टिले 220 सङ्ख्याले दिव्यत्व र मानवत्वको संयोजनलाई जनाउँछ, र गणितको संसारमा यसले “पूर्ण मित्रहरू” को एक जोडीलाई जनाउँछ। 220, 2300 र 2520 को गणितीय प्रसिद्धि यस अर्थमा परस्पर सम्बन्धित छन् कि यी तीनवटै सङ्ख्या आ-आफ्नो विशेष वर्गमा सबैभन्दा साना भएकाले नै तिनीहरू त्यसका लागि प्रसिद्ध छन्। दानिएल आठको पद तेह्र र चौधमा पाल्मोनीले 2520 र 2300 दुवैलाई संकेत गर्दछ, र जब 2520 बाट 2300 घटाइन्छ, 220 बाँकी रहन्छ; यसरी गणितको संसारका यी तीनवटै प्रसिद्ध साना सङ्ख्याहरू ती पदहरूमा प्रस्तुत भएका छन्, जसले पवित्रशास्त्रमा खीष्टले आफूलाई पाल्मोनी भनी पहिचान गराउने एकमात्र अवसरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ” भन्ने वचनले सन् १८४४ मा मृतकहरूसँग आरम्भ भई 9/11 मा जीवितहरूसम्म सरेको न्यायको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ। तेह्रौँ र चौधौँ पदहरूमा अद्भुत संख्याकर्ता पाल्मोनीले मोशाको “सात समय” लाई दानियलका “दुई हजार तीन सय दिन” सँग संयोजन गर्नुहुन्छ।

तब मैले एक पवित्रजनलाई बोलिरहेको सुनेँ, र अर्को पवित्रजनले त्यस बोल्ने निश्चित पवित्रजनलाई भने, “नित्यबलिको विषयमा, र उजाड पार्ने अपराधको विषयमा भएको दर्शन कति समयसम्म रहनेछ, जसले पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई खुट्टामुनि कुल्चिनका निम्ति सुम्पिदिन्छ?”

तब उनले मसँग भने, दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ। दानियेल 8:13, 14.

पवित्रस्थान र सेना एउटा भविष्यसूचक सम्बन्धका प्रतिनिधि हुन्। पवित्रस्थानको उद्देश्य यो हो कि परमेश्वर आफ्ना जनहरूको बीचमा वास गर्नुहोस्।

अनि तिनीहरूले मेरो लागि एउटा पवित्रस्थान बनाऊन्; ताकि म तिनीहरूका बीचमा वास गर्न सकूँ। प्रस्थान 25:8.

पवित्रस्थान र सेनालाई खुट्टामुनि कुल्चिनु पर्ने थियो, र “एक जना निश्चित पवित्र” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएका पवित्र जनले पाल्मोनीलाई सोधे, “कति समयसम्म” “पवित्रस्थान र सेना” दुवैलाई “नित्य” र “विनाशको अपराध” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएका शक्तिहरूद्वारा खुट्टामुनि कुल्चिइरहनेछ?” ती दुई विध्वंसकारी शक्तिहरूले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चिनेथिए। मूर्तिपूजकता र पोपतन्त्र—दुवैले परमेश्वरको पवित्रस्थान र परमेश्वरका जनहरूलाई कुल्चिनेथे।

लेवीयव्यवस्था अध्याय छब्बीसमा मोशाको “सात पल्ट” लाई “उहाँको करारको झगडा” भनिएको छ। इस्राएलका उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरू विरुद्धको “सात पल्ट” को न्याय नै “उहाँको करारको झगडा” थियो। त्यस न्यायले उत्तरी राज्य 723 BC मा बन्धुवाइमा लगिनेछ र दक्षिणी राज्य 677 BC मा लगिनेछ भन्ने पहिचान गरायो। पाल्मोनीलाई “कति समय” सम्म “सात पल्ट” को तितरबितर पारिने कार्य पवित्रस्थान र सेनामाथि कार्यान्वित हुनेछ भनी सोधियो, र यसको उत्तर October 22, 1844 सम्म हो।

इस्राएलको उत्तरी राज्यमाथिको “सात समय” सन् 1798 मा समाप्त भयो, र दक्षिणी राज्यमाथिको “सात समय” अक्टोबर 22, 1844 मा समाप्त भयो। दक्षिणी राज्यमाथिको “सात समय” दानिएलका “तेइस सय दिन”सँगै अक्टोबर 22, 1844 मा समाप्त भयो। पाल्मोनीले जानाजानी तीनवटा भविष्यवाणीहरूलाई एकसाथ बाँधे, र त्यसो गर्दा उहाँले 1798 देखि 1844 सम्मको अवधिलाई ती छयालीस वर्षका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ, जसमा उहाँले मिलेराइट मन्दिर खडा गर्नुभयो। तेह्रौँ र चौधौँ पदहरूको सही समझले भविष्यवाणीका विद्यार्थीलाई “सात समय” र “तेइस सय दिन” मात्र होइन, 2520 र 2300 को सम्बन्ध विचार गर्दा 220 सङ्ख्यालाई पनि चिन्ने अवसर दिन्छ, र दुवै 2520 भविष्यवाणीहरूको सम्बन्ध विचार गर्दा यसले 46 सङ्ख्या पनि उत्पन्न गर्दछ।

जब मोशा र दानिएलका समय-सम्बन्धी भविष्यवाणीहरू अक्टोबर २२, १८४४ मा एकसाथ समाप्त भए, पाल्मोनीले एकै समयमा “220” को प्रतीक प्रकट गर्नुभयो—दानिएलको भविष्यवाणी, जुन 457 BC मा आरम्भ भएको थियो,

र मोशाको, जुन 677 BC मा आरम्भ भएको थियो, ती दुई आरम्भबिन्दुहरूबीचका “220” वर्ष, अर्थात् ती दुई भविष्यवाणीहरूका आरम्भबिन्दुहरूबीचको अन्तर, जो हबक्कूक “2:20” 10-22 मा (10X22=220) १८४४ मा पूरा हुँदा ठीक एकैसाथ समाप्त हुने थिए। त्यस मितिले सातौँ तुरहीको निनादको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, जब परमेश्वरको रहस्य समाप्त गरिनुपर्ने थियो; यसरी त्यसले एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाउने समयावधिको आरम्भलाई पनि चिह्नित गर्‍यो। त्यस मितिले एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाउने कार्यको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, किनकि सातौँ तुरहीको निनादको अवधिमा सम्पन्न हुने काम परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाउने काम हो, जो परमेश्वरको रहस्य हो, जो तिमीहरूभित्रका ख्रीष्ट, महिमाको आशा हो, जो दिव्यता र मानवता एकसाथ संयुक्त भएको अवस्था हो।

उत्तरी राज्यका “सात समयहरू” को 1798 मा अन्त्य हुनु र दक्षिणी राज्यका “सात समयहरू” को 1844 मा अन्त्य हुनुबाट 1798 देखि 1844 सम्मको छयालीस-वर्षीय अवधि उत्पन्न हुन्छ। यो अवधि प्रकाश 14 का पहिलो स्वर्गदूतको आगमनसँग आरम्भ भयो, र 1844 मा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगेपछि समाप्त भयो। भविष्यवाणीय दृष्टिले यसले 1798 देखि 1844 सम्मको अवधि एक प्रतीकात्मक अवधि हो भन्ने कुराका दुई साक्षीहरूलाई पहिचान गर्दछ। इसाएलका उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूमाथिका “सात समयहरू” क्रमशः 1798 र 1844 मा समाप्त भए, र यसरी तिनीहरूले छयालीस-वर्षीय अवधि उत्पन्न गरे। दोस्रो साक्षीबिना त्यो अवधि अर्थहीन हुन्छ। सिस्टर ह्वाइटले प्रत्यक्ष रूपमा सिकाउनुहुन्छ कि पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतबिना तेस्रो स्वर्गदूत हुन सक्दैन। उहाँले पहिलो स्वर्गदूत 1798 मा आइपुगेको र तेस्रो 1844 को अक्टोबर 22 मा आइपुगेको पनि प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ। प्रकाश 14 का तीन स्वर्गदूतहरूले 1798 देखि 1844 सम्म एक प्रतीकात्मक भविष्यवाणीय अवधि हो भन्ने तथ्यको दोस्रो साक्षी प्रदान गर्दछन्।

संख्या ४६ मन्दिरको प्रतीक हो, र जब ख्रीष्टले पहिलो पटक मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो, तब हामी पाउँछौँ कि यहूदीहरूले ख्रीष्टसँग विवाद गर्दै, हेरोदले मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्दा छयालीस वर्ष लागेको थियो भनी उल्लेख गरे। इतिहासकारहरूले पहिचान गरेका छन् कि यहूदीहरूले जसको सन्दर्भ दिएका हेरोदको उक्त पुनर्निर्माण, येशूले बत्तिस्मा लिनुभएको वर्षमा सम्पन्न भयो। त्यो तथ्य, साथै हामी परमेश्वरको प्रतिमामा सृष्टि गरिएका हौँ र उहाँको प्रतिमा मन्दिर हो भन्ने आत्मिक सत्य, जुन ४६ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अनि वचन देहधारी हुनुभयो, र उहाँ हामीहरूका बीचमा वास गर्नुभयो, (र हामीले उहाँको महिमा देख्यौँ, पिताका एकमात्र पुत्रको जस्तो महिमा,) अनुग्रह र सत्यले परिपूर्ण। यूहन्ना १:१४।

“dwelt” भनी अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ “tabernacle” हो। पवित्रस्थानको उद्देश्य यो थियो कि परमेश्वरले सेनादल (आफ्ना जनहरू)का बीचमा वास गर्नुहोस्। “dwelt” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द “tabernacle” नै मोशाले खडा गरेको वासस्थानका लागि प्रयोग गरिएको उही शब्द हो, र जब ख्रीष्टले पहिलो पटक मन्दिर शुद्ध गर्नुभयो, त्यहाँ प्रत्यक्ष रूपमा ख्रीष्टको शरीर नै मन्दिर थियो भनी भनिएको छ। एड्भेन्टवादको आधार भएका ती दुई पदहरूमा पाल्मोनीले प्रस्तुत गरिरहनुभएको कुरालाई सही रूपमा बुझेर स्थापित हुने ४६ संख्या यूहन्नामा पाइन्छ। ४६ वर्षहरू, हेर्न इच्छुकहरूका लागि, २२० सँग सम्बन्धित छन्।

अनि उहाँका चेलाहरूले यो लेखिएको थियो भनी सम्झ्ने: “तपाईँको घरको जोशले मलाई भस्म पारेको छ।” तब यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिँदै भने, “तपाईँले यी कामहरू गर्नुहुँदा हामीलाई कुन चिन्ह देखाउनुहुन्छ?”

येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र तीन दिनमा म यसलाई फेरि उठाउनेछु।” तब यहूदीहरूले भने, “यस मन्दिरको निर्माणमा छयालीस वर्ष लागेको छ, र के तिमी यसलाई तीन दिनमै फेरि उठाउनेछौ?” तर उहाँले आफ्नै शरीरको मन्दिरको विषयमा भन्नुभएको थियो। यूहन्ना 2:17-21.

यो पद बीसमा छ, अर्थात् यूहन्ना २:२० मा यहूदीहरूले भन्छन्, “यो मन्दिर बनाउन छयालीस वर्ष लाग्यो, अनि के तिमी यसलाई तीन दिनमा उठाउनेछौ?” मन्दिरसँग सम्बन्धित ४६ को संख्या, एक अध्याय र पदमा, जसले २२० लाई

पुकार्दछ। त्यस खण्डमा यहूदीहरूले मन्दिर ४६ वर्ष लगाएर बनाइएको थियो भनी चिन्हित गर्छन्, जसले प्राचीन इस्राएलको आरम्भसँग समानान्तरता देखाउँछ, जब मोशा मन्दिर निर्माणसम्बन्धी निर्देशनहरू ग्रहण गर्न पर्वतमा ४६ दिन थिए। हामी परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएका हौं, त्यसैले मानव मन्दिरमा ४६ क्रोमोसोम हुनु कुनै दुर्घटना होइन—२३ पुरुषका र २३ स्त्रीका। यी २३ पुरुष र २३ स्त्री क्रोमोसोमहरू मानव मन्दिर निर्माणका निर्देशनहरू हुन्। सबै थोक सृष्टि गर्नुहुने पाल्मोनीले मानव शरीरभित्र त्यस्तो प्रणाली पनि सृष्टि गर्नुभयो, जसले मानव शरीरका प्रत्येक कोशिकालाई ताजा र नयाँ कोशिकाहरूले प्रतिस्थापन गर्छ, र पुराना शारीरिक कोशिकाहरूको सम्पूर्ण पुनर्यौवन सात वर्षमा पूरा हुन्छ, जुन २५२० दिन हो। यहूदीहरूले ४६ वर्षलाई मन्दिरसँग जोड्छन्, तर ख्रीष्टले आफ्नो शरीरको विषयमा बोल्नुभयो, जो तीन दिनमा उठाइने थियो। सन् १७९८ देखि १८४४ सम्म मिलेराइट मन्दिर उठाइयो, र त्यो त्यही अवधिमा उठाइयो जब तीन स्वर्गदूतहरू सबै आइपुग्छन्, र १७९८ देखि १८४४ सम्मका ४६ वर्षलाई व्याप्त गर्ने ती तीन स्वर्गदूतहरूलाई ख्रीष्टद्वारा दिनहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। उहाँले भन्नुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काऊ,” अनि तीन दिनमा म यसलाई उठाउनेछु; यसरी तीन दिनमा उठाइनुपर्ने मन्दिरको भत्काइसँग यसलाई समरेखित गर्दै।

दानियेलले पद तेह्रमा ध्वस्त पारिएको पवित्रस्थान र सेनालाई पहिचान गर्छन्। उत्तरी राज्यले सेनालाई र दक्षिणी राज्यले पवित्रस्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, किनकि यरूशलेम त्यहीँ अवस्थित छ। त्यसैले, कुल्चीमिल्ची पारिने विषयको प्रश्न व्यक्त हुँदा, बन्दीवासमा लगिनुपर्ने ती दुई एकाइहरूमध्ये (पवित्रस्थान र सेना) पहिलो उत्तरी राज्य थियो, सन् ७२३ ईसा पूर्वमा। ४६ वर्षपछि, सन् ६७७ ईसा पूर्वमा, दक्षिणी राज्य यहूदाका लागि “सात समय” आरम्भ हुन्छ। यसको अर्थ, सेनामाथिको कुल्चीमिल्ची सन् १७९८ मा अन्त भयो र पवित्रस्थानमाथिको कुल्चीमिल्ची सन् १८४४ मा अन्त भयो।

प्राचीन इस्राएल बाबेलबाट यरूशलेमलाई पुनर्निर्माण गर्न तीन आदेशहरूको आधारमा निस्केर आयो, जसमध्ये तेस्रो आदेशले तेइस सय वर्षको आरम्भ गरायो, जुन अक्टोबर 22, 1844 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँग समाप्त भयो। 1798 मा, आत्मिक बाबेलको शासनकालको अवधि—जसको प्रतिरूप वास्तविक बाबेलले शासन गरेको सत्तरी वर्ष थियो—समाप्त भयो, र तीन स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि ठ्याक्कै त्यहीँ निष्कर्षमा पुग्यो जहाँ भविष्यवाणी तेस्रो आदेशको उद्घोषणाबाट आरम्भ भएको थियो।

२३०० वर्षहरूको अल्फा भएको तीनवटा आज्ञाहरूको अवधि, २३०० दिनहरूको ओमेगा भएको तीन स्वर्गदूतहरूको अवधिमा पुनः दोहोरियो। अल्फा र ओमेगा दुवै एडभेन्टादका आधारभूत स्तम्भहरू हुन्; ४५७ र १८४४ ले मन्दिर र यरूशलेम निर्माण गर्ने कार्यलाई चित्रण गर्छन्।

अनि तिनलाई यसो भन्दै भन, “सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेर, जसको नाउँ ‘शाखा’ हो, त्यो मानिस; ऊ आफ्नै स्थानबाट उम्रनेछ, र उसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ। वास्तवमा, उसैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ; उसैले महिमा धारण गर्नेछ, र आफ्नो सिंहासनमा बसी राज्य गर्नेछ; र ऊ आफ्नो सिंहासनमा एक पूजाहारी हुनेछ; अनि तिनीहरू दुवैका बीचमा शान्तिको परामर्श हुनेछ।” जकरिया ६:१२, १३।

शाखाको रूपमा ख्रीष्टलाई यहाँ प्रभुको मन्दिर निर्माण गर्ने उहाँकै रूपमा पहिचान गरिएको छ, र जसरी तेस्रो स्वर्गदूत २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुगेको समयमा उहाँ तेस्रो दिनमा उठाइनुभयो, त्यसरी नै मिलेराइट मन्दिर ख्रीष्टद्वारा खडा गरिएको थियो, किनकि प्रभुको मन्दिर निर्माण गर्ने उहाँ नै हुनुहुन्छ। यद्यपि यो मिलेराइट इतिहासमा पूरा भएको थियो, यसको सिद्ध परिपूर्ति पछिल्ला वर्षाको समयावधिमा हुन्छ, किनकि “उहाँले प्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नुहुनेछ” भन्ने वाक्यांशको दोहोर्याइले देखाउँछ कि प्रभुले मिलेराइट मन्दिर ४६ वर्षमा खडा गर्नुभयो, तर पछिल्ला वर्षाको समयमा उहाँले एक लाख चवालीस हजारको अर्को मन्दिर निर्माण गर्नुहुन्छ, किनकि पत्रुसले भन्दछन् कि एक लाख चवालीस हजारलाई एउटा आत्मिक घरको रूपमा उठाइनेछ।

जब “कति समयसम्म” भन्ने प्रश्न पाल्मोनीलाई सोधिन्छ, तब उसको उत्तर हुन्छ, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ,” तर मोशा, एलियाह र मिलेराइटहरू, पोपीय शहीदहरू, मन्दिर नाप्दै गरेका

जकरिया र यूहन्ना, यशैयाले छैटौं अध्यायमा, र नाम नलिइएका अन्यहरूले भन्छन् कि पद तेहको “कति समयसम्म” भन्ने प्रश्नको उत्तर हो, “9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था सम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।”

२२ अक्टोबर, १८४४ लाई अब्राहामले आफ्नो पुत्र अर्पण गरेको घटनाद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो, किनकि त्यसले त्यो क्रूसको पूर्वछाया दिन्थ्यो जहाँ स्वर्गीय पिताले आफ्ना पुत्रलाई अर्पण गर्नुभयो। प्रेरित पावलका अनुसार लाल समुद्रमा मोशा र हिब्रूहरूले बप्तिस्मालाई प्रतिनिधित्व गर्थे, जसले क्रूसको पूर्वछाया दिन्छ, र त्यही क्रूसलाई मोरियाह पर्वतमा अब्राहामले इसहाकसँग पूर्वछायित गरेका थिए।

यसबाहेक, हे भाइहरू, म चाहन्छु कि तिमीहरू यस कुरामा अज्ञानी रहो—हाम्रा सबै पितृहरू बादलमुनि थिए, र सबैले समुद्र पार गरे; अनि सबैले बादलमा र समुद्रमा मोशातर्फ बप्तिस्मा लिए। १ कोरिन्थी १०:१, २.

यसको निःसन्देह अर्थ यो हो कि बप्तिस्मा २२ अक्टोबर, १८४४ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ नूहको आठ सदस्यीय परिवारले बप्तिस्मा प्राप्त गर्‍यो। “आठ” पुनरुत्थानको प्रतीक हो।

जो पहिले आज्ञा नमान्ने थिए, जब नूहका दिनहरूमा परमेश्वरको दीर्घसहनशीलताले प्रतीक्षा गरिरहँदा जहाज तयार पारिँदै थियो; त्यसमा थोरै, अर्थात् आठ जना प्राणीहरू, पानीद्वारा बचाइए। त्यसकै प्रतिरूपस्वरूप बप्तिस्माले पनि अहिले हामीलाई बचाउँछ—शरीरको मलिनता हटाउने कुरा होइन, तर परमेश्वरतर्फको शुद्ध विवेकको प्रत्युत्तर हो—येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा। १ पत्रुस ३:२०, २१।

२२ अक्टोबर १८४४ सम्बन्धी प्रकट गरिएको सत्यको कुनै पनि तत्त्वलाई गलत बुझ्नु भनेको जहाजभित्रका नूह, लाल समुद्रमा मोशा, मोरियाह पर्वतमा अब्राहाम, र क्रूसमा येशूको साक्षीलाई गलत बुझ्नुसँग समानान्तर हो। त्यस मितिमा तेस्रो स्वर्गदूत इतिहासमा आइपुग्यो, र उही स्वर्गदूतले परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाउँछ।

“त्यसपछि मैले तेस्रो स्वर्गदूतलाई देखें। मेरो साथमा रहेका स्वर्गदूतले भने, ‘भयप्रद छ उसको वचन, र भयावह छ उसको मिशन। ऊ त्यही स्वर्गदूत हो जसले गहुँलाई सामाबाट छानेर अलग गर्नेछ, र गहुँलाई स्वर्गीय भण्डारका लागि छाप लगाउने वा बाँध्नेछ।’ यी कुराहरूले सम्पूर्ण मन, सम्पूर्ण ध्यानलाई संलग्न गराउनुपर्छ। फेरि मलाई देखाइयो कि हामी अन्तिम कृपाको सन्देश पाइरहेका छौं भनी विश्वास गर्नेहरू, दिनहुँ नयाँ त्रुटि ग्रहण गर्ने वा आत्मसात् गर्नेहरूबाट अलग रहनु आवश्यक छ। मैले देखें कि न जवान न वृद्धले नै त्रुटि र अन्धकारमा रहेका मानिसहरूका सभाहरूमा उपस्थित हुनुपर्छ। स्वर्गदूतले भने, ‘मनले कुनै लाभ नदिने कुराहरूमा वास गर्न छोडोस्।’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

यसरी, मितिलाई प्रतिरूपित गर्ने पवित्र भविष्यवाणीका रेखाहरूसँगै तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो र आफ्नो कार्य आरम्भ गर्‍यो, जसमा उक्त खण्डमा गहुँ र जंगली घाँसका रूपमा चित्रित बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरूलाई अलग गर्ने कार्य समावेश छ। सन् १८४४ कत्तिको पूर्ण रूपमा पवित्र रूपमा प्रतिरूपित भएको छ भन्ने नबुझ्नु, अथवा १८४४ सँग सम्बन्धित भई १८६३ सम्म निरन्तर रहेका चिन्ह-चौकीहरूबारे प्रकट गरिएको कुरा नजान्नु, आत्मालाई यस तथ्यका निहितार्थहरूसँग भविष्यवाणीगत रूपमा जुध्न तयार नराख्ने हुन्छ कि एडभेन्टवादको जग प्रतिनिधित्व गर्ने ती दुई पदहरूको केन्द्रीय विषय ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, र त्यहाँ ख्रीष्टलाई पाल्मोनी, गणितका तथा अन्य सबै कुराका सृष्टिकर्ताका रूपमा मान्यता दिइएको छ।

तेह्रौँ पदको प्रश्नको वर्तमान उत्तर १८४५ मा भएको उत्तरभन्दा भिन्न छ। १८४५ मा अग्रगामीहरू एक ठूलो निराशाबाट उठ्दै थिए, र प्रभुले चेलाहरूको समयदेखि नभएको प्रकारले अगमवक्ताको वरदान पुनःस्थापित गर्नुभएको थियो भन्ने विचारसँग जुध्न आरम्भ गर्दै थिए। तिनीहरू तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आशय बुझ्न खोजिरहेका थिए, र आफूहरूले भर्खरै पार गरेको अनुभव पवित्र इतिहासभन्दा कम केही थिएन भन्ने तथ्यप्रति जागृत हुँदै थिए। १८५० सम्म आइपुग्दा उनीहरूले १८४३ को अग्रगामी चार्टलाई सच्याउन र प्रतिस्थापन गर्न एउटा नयाँ अग्रगामी चार्ट प्रस्तुत गरिरहेका थिए। दुवै चार्टहरूलाई सिस्टर ह्याइटद्वारा हबक्कूक अध्याय दुईका “तालिकाहरू” को पूर्तिहरूका रूपमा चिनाइएको थियो। यस्तो भएकोले १८५० परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको एक स्थापित पूर्ति हो।

अग्रगामीहरूले यो बुझे र लेखे कि 1843 को चार्ट हबक्कूक अध्याय २ का “पट्टिहरू” को पूर्ति थिएन भनेर इन्कार गर्नु भनेको प्रारम्भिक विश्वासलाई त्याग्न हो। सिस्टर ह्याइटले उक्त चार्टलाई प्रभुको हातद्वारा निर्देशित भएको र हबक्कूकको पूर्ति भएको भनी अनुमोदन गर्नुभयो, र उहाँले यही अनुमोदन 1850 को चार्टमाथि पनि राख्नुभयो। हबक्कूकले “पट्टिहरू” लाई बहुवचनमा चिन्हित गर्छन्, र जब 1843 को चार्ट सन् 1842 को मे महिनामा मुद्रित भयो, तब त्यो अङ्कहरूमध्ये केहीमा भएको एउटा त्रुटिसहित मुद्रित भयो, जसलाई प्रभुले आफ्नो हातले छोपेर राख्नुभएको थियो। सन् 1850 मा एउटा नयाँ चार्ट उपलब्ध गराइयो, जसले अङ्कहरूमा रहेको त्यो त्रुटि सच्यायो। हबक्कूकका पट्टिहरूले भविष्यवाणीहरूको पूर्तिलाई जनाउँछन्, र ती भविष्यवाणीहरू मे 1842 देखि जनवरी 1850 सम्म पूरा भए।

1843 अथवा आरम्भिक तालिकामा त्रुटि थियो, र 1850 को अन्त्य तालिकामा कुनै त्रुटि थिएन। 1842 को मईदेखि 1850 को जनवरीसम्मको अवधि एक स्थापित भविष्यसूचक अवधि हो, र 1842 को मई, साथै 1850 को जनवरीले भविष्यसूचक मार्गचिन्हहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र ती मार्गचिन्हहरूमा अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर समावेश छ। अल्फा अर्थात् पहिलो अक्षर, र ओमेगा, अन्तिम तथा बाइसौँ अक्षर। 1842 अल्फा हो र 1850 ओमेगा हो, र यदि हामी ती दुई हिब्रू अक्षरहरू लिई हिब्रू वर्णमालाको तेह्रौँ अक्षर राख्छौँ भने, हामी हिब्रू शब्द “सत्य” निर्माण गर्नेछौँ, जुन हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ, र बाइसौँ अक्षरहरूद्वारा हिज्जे गरिन्छ।

१८४२ र १८५० का मार्गचिन्हहरूमा लागू हुने भविष्यवाणीसम्बन्धी तर्क यो हो कि तिनीहरू “त्रुटि” द्वारा एकसाथ बाँधिएका छन्। अल्फामा एक त्रुटि थियो र ओमेगाले त्यही उही त्रुटिलाई सच्यायो, त्यसैले अल्फा र ओमेगा अक्षरहरूका बीचमा रहेको कुरा “त्रुटि” हो—विद्रोहको एक प्रतीक, र यही कुरा संख्या तेह्रले प्रतिनिधित्व गर्दछ। १८४२ देखि १८५० सम्मको अवधि अल्फा र ओमेगाको छाप समेटेको एक स्थापित भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि हो, र यही “सत्य” हो। जबसम्म कुनै लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टले त्यस इतिहासको गम्भीरतापूर्वक र आत्मिक रूपमा अनुसन्धान गर्दैन, तबसम्म हबक्कूकका तालिकाहरूको १८४२ देखि १८५० सम्मको भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधिले कुनै पनि शङ्काभन्दा पर स्थापित गर्ने प्रष्ट सत्यप्रति तिनीहरू व्यवहारतः अन्धा रहन्छन्। दुई साक्षीहरूले संयुक्त रूपमा स्थापित गर्ने सत्य यो हो कि १८५० को चार्टमा कुनै त्रुटिहरू छैनन्। १८५० को चार्टमा, १८४३ को चार्टमा जस्तै, मोशाका “सात समय” समावेश छन्, र दुवै चार्टमा “सात समय” चार्टको केन्द्रमा माथिबाट तलसम्म फैलिएको अवस्थामा राखिएको छ, जसले ६७७ ईसा पूर्वदेखि १८४४ सम्म फैलिएको “सात समय” को अवधिलाई चित्रण गर्दछ। २५२० केवल चार्टमा रहेको मात्र होइन, त्यो त चार्टको केन्द्र नै हो।

“सात समयहरू”लाई चित्रित गर्ने भविष्यसूचक रेखाको केन्द्रमा क्रूस देखाइएको छ। दुवै तालिकाहरूको केन्द्र माथिबाट तलसम्म जाने 2520 को समयरेखा हो। ठीक बीचमा क्रूस छ। क्रूस त्यही साताको मध्यभाग थियो, जब ख्रीष्टले दानियेल 9:27 को परिपूर्तिमा धेरैसँगको करारलाई दृढ पार्नुभयो। त्यो साता सात वर्षको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन भविष्यसूचक रूपमा 2520 दिन हो। तालिकाहरूमा जस्तै, 2520 दिनहरूको ठीक केन्द्रमा, ख्रीष्टले क्रूसमा करारलाई दृढ पारिरहनुभएको थियो। ख्रीष्टको बप्तिस्मादेखि क्रूससम्म भविष्यसूचक रूपमा 1260 दिन थिए। यसको अर्थ, बप्तिस्मादेखि क्रूससम्म क्रूसतर्फ लैजाने 1260 बिहानका भेटीहरू र 1260 साँझका भेटीहरू हुनेथिए, तर क्रूसमा त्यो अन्तिम बलिदानी थुमा पूजाहारीको हातबाट उम्रियो, र परमेश्वरका थुमा साँझको बलि बन्नुभयो, र यसरी बप्तिस्मादेखि 2520औँ थुमा-भेटीको प्रतिनिधित्व गर्नुभयो।

हप्ताको केन्द्रबिन्दु क्रूस थियो, र दुवै पवित्र तालिकाहरूको केन्द्रबिन्दु पनि क्रूस नै हो; तर प्रत्येक अवस्थामा थुमा 2520 द्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको सत्यभित्र स्थापित गरिएको छ। क्रूस 2520 दिनहरूको ठीक मध्यभागमा स्थापित गरिएको छ, र क्रूसमा येशू 2520औँ तथा अन्तिम बलिदान हुनुहुन्थ्यो। सन् 1842 को मेदेखि 1850 को जनवरीसम्मको इतिहासले त्रुटिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र सत्य हुनुहुने ख्रीष्टलाई दुई अपराधीहरूको बीचमा राखियो; यद्यपि उहाँ अपराधी हुनुहुन्नथ्यो, उहाँलाई त्यस्तै व्यवहार गरिँदै थियो। त्यसकारण, हामीसँग तीन अपराधीहरू छन्—एक जो नष्ट हुनेछ, र एक जो उद्धार पाउनेछ। यी तीन अपराधीहरू अपराधद्वारा एकसाथ बाँधिएका तीन मार्गचिह्नहरू हुन्, यद्यपि बीचको मार्गचिह्न अल्फा र ओमेगा अपराधीको विपरीत हो। अल्फा र ओमेगा अपराधीहरू

बीचको मार्गचिह्न, अर्थात् क्रूसद्वारा, परस्पर जोडिएका छन्।

हबक्कूकका 1842 देखि 1850 सम्मका पाटीहरूमा, त्रुटि त्यो मध्य अक्षर थियो जसले पहिलो र अन्तिम मार्गचिन्हलाई एकसाथ बाँधेको थियो। क्रूसको मध्य मार्गचिन्हले तीन अपराधीहरूलाई एकसाथ बाँध्यो, तर यिनमा रहेको मध्य मार्गचिन्ह त्रुटि होइन, सत्य हो; र सत्यको एउटा यस्तो तत्त्व, जसलाई क्रूस र हबक्कूकका पाटीहरू दुवैले समर्थन गर्छन्, यो हो कि 2520, लेवीय व्यवस्था छब्बीसको “सात पल्ट,” सत्य हो; र भर्खरै प्रस्तुत गरिएको तर्कको सन्दर्भमा, 2520 लाई अस्वीकार गर्नु भनेको येशूलाई अस्वीकार गर्नु हो।

जब अद्भुत गणनाकर्ता पाल्मोनी यो घोषणा गर्नुहुन्छ, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ,” तब उहाँ “कति समयसम्म” भन्ने भविष्यसूचक प्रश्नको उत्तर दिँदै हुनुहुन्छ। यसको उत्तर अब १८४४ होइन, किनकि फिलाडेल्फियाई मिलेराइट आन्दोलन १८५६ मा समाप्त भयो, जब जेम्स र एलेन ह्वाइटद्वारा त्यस आन्दोलन फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियामा रूपान्तरित भइसकेको पहिचान गरियो। जब सिस्टर ह्वाइटले बालुवामा त्यो रेखा कोर्नुभयो, त्यसको अर्थ यो थियो कि त्यो अवस्था परिवर्तन नभएसम्म परमेश्वर र उहाँका जनबीचको सम्बन्धलाई एक पृथक्करणको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा बुझिनु पर्ने थियो; किनकि उहाँ लाओडिसियालीहरूको हृदयको बाहिर उभिएर प्रवेशको खोजी गर्दै ढकढक्याइरहनुभएको छ। उहाँको दिव्यता तिनीहरूको मानवताभित्र छैन। २२ अक्टोबर, १८४४ मा ख्रीष्टले आरम्भ गर्नुभएको त्यही काम उहाँको दिव्यतालाई मानवतासँग संयोजित गर्नु थियो, र ख्रीष्ट त्यसै कुरा गर्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो, तर त्यसो हुनु थिएन।

“यदि 1844 को महान निराशापछि एडभेन्टिस्टहरूले आफ्नो विश्वास दृढतापूर्वक समातेका भए र परमेश्वरको उद्घाटित व्यवस्थापनमा एकतापूर्वक अघि बढेका भए, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई ग्रहण गरी पवित्र आत्माको शक्तिमा त्यसलाई संसारभरि घोषणा गरेका भए, तिनीहरूले परमेश्वरको उद्धार देखेथिए, प्रभुले तिनीहरूको प्रयत्नसँग सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुनेथियो, काम सम्पन्न भइसकेको हुनेथियो, र ख्रीष्ट यसअघिनै आफ्ना जनलाई तिनीहरूको प्रतिफल दिन ग्रहण गर्न आउनुभएको हुनेथियो। तर निराशापछि आएको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, आगमनमा विश्वास गर्ने धेरै विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी काम अवरुद्ध भयो, र संसार अन्धकारमा छोडियो। यदि सम्पूर्ण एडभेन्टिस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति व्यापक रूपमा भिन्न हुनेथियो!” *Evangelism*, 695.

प्राचीन इस्राएलको इतिहास दोहोर्याउँदै प्रभुले आधुनिक इस्राएललाई अन्धकारमय युगहरूको अन्धकारबाट बाहिर ल्याउनुभयो र रातो समुद्रमा तिनीहरूसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, किनकि बप्तिस्मा करारगत सम्बन्धको प्रतीक हो। तर इस्राएलले करार पालन गर्लान् कि गर्दैनन् भनी तिनीहरूको परीक्षा हुनुपर्ने थियो। गन्तीको पुस्तकअनुसार, प्राचीन इस्राएलसँग तिनीहरू दसवटा परीक्षामा असफल भए। दशौँ असफलतामा तिनीहरू चालीस वर्षभन्दा बढी उजाडस्थानमा मर्नलाई दण्डित भए, यसरी १८५६ को लाओडिसियाको सन्देशप्रति आधुनिक इस्राएलको अस्वीकृतिको एउटा उदाहरण प्रदान गर्दै। जसरी प्राचीन इस्राएल दसवटा क्रमिक परीक्षामा असफल भयो (दस परीक्षा-को प्रतीक भएकोले), त्यसरी नै १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनदेखि १८५६ सम्म फिलाडेल्फियाली मिलेराइट आन्दोलनमाथि क्रमिक परीक्षाको प्रक्रिया ल्याइयो।

लाल समुद्रदेखि कादेशमा भएको पहिलो विद्रोहसम्मका ती दस परीक्षाहरूलाई एउटा भविष्यसूचक अवधिको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, किनकि त्यस अवधिलाई एकसाथ बाँध्ने संख्या दस हो। परीक्षा वा जाँचको प्रतीक भएको दसले करारलाई अस्वीकार गर्ने र दशौँ परीक्षा तथा परीक्षाको सम्पूर्ण प्रक्रियामा असफल हुने ती दस कुलहरूलाई चिन्हित गर्‍यो। यो अवधि लाल समुद्र पार गर्ने घटनाबाट आरम्भ भयो, र दस आज्ञाहरूलाई समुद्रपछिका ती दस परीक्षामध्ये पहिलोको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; पहिलो परीक्षा थियो सब्बाथ, जो दस आज्ञाहरूको प्रतीक र छाप हो (मन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको)। जब प्राचीन इस्राएलमा दस परीक्षाको अवधि यति स्पष्ट रूपमा एउटा निश्चित भविष्यसूचक अवधिको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, र भविष्यवाणीको आत्माले हामीलाई बताउँछ कि लाल समुद्र पार गर्ने घटना २२ अक्टोबर १८४४ को पूर्वछाया थियो, तब हामीले जान्नुपर्छ कि त्यस बिन्दुदेखि एउटा क्रमशः अगाडि बढ्ने परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ भयो। एडभेन्टवादले यो जान्दैन; त्यसकारण तिनीहरू १८६३ मा लाओदिकियाको उजाडस्थानमा

मर्मका निम्ति नियुक्त गरिएका थिए भन्ने कुरा—त्यो आइतबारको व्यवस्था लागू नहुँदासम्म, ठीक त्यही व्यवस्था जसको विषयमा चेतावनी घोषणा गर्न उनीहरूलाई परीक्षाको प्रक्रियाको एकदम प्रारम्भमै दिइएको थियो, जुन प्रक्रिया १८६३ सम्म पुऱ्यायो—देख्न असमर्थ छन्।

जब १८५६ मा लाओडिसियाको अवस्थासम्बन्धी घोषणा मिलेरवादी एडभेन्टवादमाथि आयो, तब “सात समय” सम्बन्धमा “नयाँ दाखमद्य” प्रकाशित भयो। त्यो नयाँ ज्योति कहिल्यै स्वीकार गरिएन, र सात वर्षपछि, अथवा २५२० भविष्यसूचक दिनपछि, लाओडिसियाली मिलेरवादी आन्दोलनको अन्त्य भयो र त्यो लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली बन्यो। मोशा प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गर्न इच्छुक थिए, तर दशौँ परीक्षा आइपुगेको थियो, र निश्चय नै त्यो एक आधारभूत परीक्षा थियो, किनकि मोशालाई प्रारम्भदेखि नै तोकिएको काम नै परमेश्वरका जनतालाई प्रतिज्ञाको देशमा अगुवाइ गर्नु थियो। मोशा मिश्रमा आइपुग्नुअघि नै उहाँका सामु त्यही काम राखिएको थियो। दशौँ परीक्षा आइपुगेको थियो, र विद्रोहीहरू प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गर्ने विषयमा दुविधाग्रस्त भए।

अनि मैले तिमीहरूलाई भनेँ, तिमीहरू एमोरीहरूको पर्वतसम्म आइपुगेका छौ, जुन परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई दिनुहुन्छ। हेर, परमप्रभु तिमी परमेश्वरले त्यो देश तिमी सामु राखिदिनुभएको छ; माथि जाऊ र त्यसको अधिकार लेऊ, जसरी परमप्रभु तिमी पिताहरूका परमेश्वरले तिमीलाई भन्नुभएको थियो; नडराऊ, न निरुत्साहित होऊ। तब तिमीहरू प्रत्येकजना मेरो नजिक आयौ र भन्यौ, हामी हाम्रा अगाडि मानिसहरू पठाउनेछौं, र तिनीहरूले हाम्रो निम्ति त्यो देशको खोजी गर्नेछन्, अनि हामीले कुन बाटोबाट माथि जानुपर्छ र कुन सहरहरूमा पुग्नेछौं भनी फेरि हामीलाई खबर ल्याउनेछन्। यो कुरा मलाई अत्यन्त मनपऱ्यो; अनि मैले तिमीहरूमध्येबाट बाह्र जना मानिस लिएँ, प्रत्येक कुलबाट एक जना। व्यवस्था १:२०-२३

त्यस बिन्दुदेखि बाह्र जासूसहरू फर्केर नआएसम्मको कालखण्डले सन् १८५६ मा अन्तिम आधारभूत परीक्षा आइपुगेको समयको इतिहासलाई जनाउँछ, र सात वर्षसम्म लाओडिसियाली मिलेराइटहरूले त्यस देशको टोह लिइरहे, जबसम्म तिनीहरूले एक आन्दोलनको रूपमा अन्त्य भएर एउटा मण्डली बन्ने निर्णय गरे।

मिलरले पत्ता लगाएको पहिलो सत्य “सात समय” थियो, जसले यसलाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरू बनाउने आधारभूत सत्यहरूको पनि आधार बनायो। एडभेन्टवादमा ल्याइएको अन्तिम नयाँ भविष्यसूचक ज्योति १८५६ मा थियो, र त्यो “सात समय” सम्बन्धी लेखहरूको एक शृङ्खला थियो। यी ऐतिहासिक तथ्यहरूको गहन अध्ययनसँग धेरै प्रकाश सम्बन्धित छ, तर यदि हामी दानिएल ८ को पद चौधको उत्तर किन “९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म, तब पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ” भन्ने हो भनेर पहिचान गर्न सक्षम हुन चाहन्छौं भने, हामी अगाडि बढिरहनुपर्छ।

ख्रीष्टले १८४४ मा प्रारम्भ गर्नुभएको कार्य १८६३ मा एकातिर मोडियो, त्यसैले त्यस समयमा सुरु भएको पवित्रस्थानको “शुद्धीकरण” परमेश्वरका जनहरूले लाओडिसियाको उजाड-स्थान पार गर्न थाल्दा स्थगित गरियो। यस कारणले, १८४४ देखि १८६३ को अवधिमा ख्रीष्टद्वारा सम्पन्न गरिनुपर्ने कार्य, तेस्रो स्वर्गदूत—जो पृथक् गर्ने र छाप लगाउने स्वर्गदूत हो—ले अन्ततः “शुद्धीकरण” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्य सम्पन्न गर्दा अनिवार्यतः पुनः दोहोरिनुपर्ने थियो। १८४४ देखि १८६३ सम्मका भविष्यसूचक मार्गचिन्हहरू ती मार्गचिन्हहरू हुन् जसमा ख्रीष्टले पवित्रस्थानको शुद्धीकरणको कार्य सम्पन्न गर्नुभएको हुने थियो, र ती मार्गचिन्हहरूले त्यो इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जहाँ उक्त कार्य सम्पन्न हुनेछ। यदि यो देखाउन सकिन्छ कि १८४४ देखि १८६३ ले ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, भने “कति समय” को प्रश्न “कति समय” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका अन्य रेखाहरूसँग सहमतिमा हुन्छ।

१८४४ तेस्रो स्वर्गदूतको आगमन थियो, र १८६३ ले जाँचको अवधिको अन्त्यलाई चिन्हित गर्छ। १८४६ मा व्हाइट दम्पतीको विवाह भयो र एलेनको थर हार्मेनबाट व्हाइटमा परिवर्तन भयो, र त्यसै वर्षदेखि विवाहित दम्पतीले सातौँ-दिनको सब्त पालन गर्न थाले। सब्त, विवाह, र नाम परिवर्तन—यी सबै भविष्यवाणीगत रूपमा करारसम्बन्धका प्रतीकहरू हुन्। प्रभुले १८४४ को लाल समुद्र हुँदै आधुनिक इस्राएललाई पार गराउनुभयो, र १८४६ मा उहाँले तिनीहरूलाई सिनैमा ल्याई तिनीहरूलाई व्यवस्था दिनुभयो र तिनीहरूसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो। हबकूकका दुई

पाटीहरूजस्तै, त्यो व्यवस्था पनि दुई पाटीहरूमा लेखिएको छ; पहिलो पाटीमा 4 वटा व्यवस्था छन् र दोस्रो पाटीमा 6 वटा। दुई पाटीहरूले प्राचीन र आधुनिक दुवै इस्राएलको करारसम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र एकसाथ ती करारका दुई पाटीहरू—अर्थात् दश आज्ञा—प्राचीन इस्राएलका लागि प्रतीकात्मक रूपमा 46 द्वारा चिन्हित छन्; तिनैले हबकूकका दुई पाटीहरूको प्रतिरूप देखाए, जसले पछिल्लो वर्षाको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पेन्तिकोस्तका दुई डुलाइने रोटीका भेटीसँग मिलेर, तिनले त्यस ध्वजलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो एक लाख चवालीस हजार हो।

जब बहिनी ह्वाइटको नाम हार्मनबाट ह्वाइटमा परिवर्तन भयो। हार्मनको अर्थ शान्तिको एक सैनिक हो, तर त्यसको स्थानमा ह्वाइट आयो, जसले ख्रीष्टको धार्मिकतालाई जनाउँछ। गाउल्ड नामको अर्थ सुन हो, र एलेनको अर्थ उज्यालो र चम्किलो प्रकाश हो। उनको नामले लाओडिसियाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

म तँलाई यो सल्लाह दिन्छु कि तँले मबाट आगोमा शुद्ध पारिएको सुन किन, ताकि तँ धनी हुन सक्; र सेता वस्त्र, ताकि तँले पहिरन सक् र तेरो नग्नताको लज्जा प्रकट नहोस्; अनि तेरा आँखामा अञ्जन लगा, ताकि तँ देख्न सक्। प्रकाश 3:18।

“आँखको मलम” परमेश्वरको वचनको ज्योति हो, र एलेन एक उज्ज्वल र प्रकाशमान ज्योति हुन्। सन् १८५६ मा मिलेराइटहरूका लागि सुरक्षा उनको लेखाइहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएअनुसार, र उनको नाममा प्रतिनिधित्व गरिएअनुसार, लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशलाई ग्रहण गर्नुमै पाइने थियो। सिस्टर ह्वाइट स्पष्ट रूपमा भन्छिन् कि जोन्स र वाग्नरको सन् १८८८ को सन्देश लाओडिसियाको सन्देश थियो, र तिनीहरूको सन्देश तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पनि थियो।

“प्रभुले आफ्नो महान् कृपामा एल्डरहरू वाग्नर र जोन्सद्वारा आफ्ना जनलाई अत्यन्त बहुमूल्य सन्देश पठाउनुभयो। ... यही त्यो सन्देश हो, जुन परमेश्वरले संसारलाई दिन आज्ञा गर्नुभयो। यो तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जुन ठूलो स्वरले घोषणा गरिनुपर्छ, र जससँग उहाँको आत्माको प्रशस्त मात्रामा उण्ड्याइने कार्य संलग्न हुन्छ।” Testimonies to Ministers, 91.

तेस्रो स्वर्गदूत 1844 मा आइपुग्यो, र उसले आफ्नो काम दोस्रो पटक 1888 मा प्रयास गर्यो। 1888 को सन्देश लौदिकेयाको सन्देश थियो; त्यो तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश थियो; त्यसले प्रकाशको पुस्तक अठारको स्वर्गदूतको अवतरणलाई चिन्हित गर्यो; त्यो विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने सन्देश थियो, जुन पछिल्ला वर्षाको उण्ड्याइको समयमा घोषणा गरिन्छ। तेस्रो स्वर्गदूत 1844 मा आइपुग्यो र त्यसपछि फेरि 1888 मा पनि, तर दुवै अवस्थामा अस्वीकृत भयो; तथापि, ती दुवै अवस्थाले पछिल्ला वर्षाको समयमा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्ने समयको प्रतीकात्मक नमुना प्रस्तुत गर्छन्। 1844, 9/11 को प्रतीक हो, र यदि 1863 ले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ भने, “9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था” सम्मको भविष्यसूचक अवधि, जसलाई “कति समय” को प्रतीकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, ले तेहीँ पदको “कति समय” भन्ने प्रश्नको वर्तमान-सत्यसम्बन्धी उत्तरलाई प्रतिनिधित्व गर्नेछ।

१८४२ देखि १८५० सम्मको मिलेराइट इतिहास एउटा भविष्यसूचक अवधि हो, जुन १८४४ देखि १८६३ सम्म तेस्रो स्वर्गदूतको जाँचको भविष्यसूचक अवधिसँग एक-अर्कामा अतिक्रमित हुन्छ। १८४२ देखि १८६३ सम्मको अवधिमा यस्ता भविष्यसूचक चिन्हहरू छन्, जसले 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई चित्रित गर्छन्, जब ख्रीष्टले आफ्नो मन्दिर शुद्ध गर्नुहुन्छ—पहिले आफ्नो मण्डलीलाई, र त्यसपछि एघारौँ घण्टाका कामदारहरूलाई। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, ख्रीष्टसँग संसारसमक्ष एउटा ध्वजस्वरूप अर्पणको रूपमा प्रस्तुत गर्न शुद्ध पारिएको एक प्रजा हुनेछ, र मण्डली विजयी मण्डली हुनेछ। त्यसबेला उहाँको पवित्रस्थान शुद्ध पारिएको हुनेछ।

हामीले “कति समयसम्म” को प्रतीकलाई उचित स्थानमा राखेका छौं, यद्यपि निस्सन्देह यसभन्दा अझ धेरै कुरा छन्। अब हामी यसलाई र अघिल्ला पाँच लेखहरूलाई फेरि योएलको पुस्तकको दृष्टिक्षेत्रभित्र ल्याउन प्रारम्भ गर्नेछौं, तर यी प्रसङ्गान्तरित विचलनहरू स्थापना गर्नु आवश्यक देखिन्थ्यो। हामीले विचार गरेका प्रत्येक “कति समयसम्म” को साक्ष्य पद चौधमा पाल्मोनीले उत्तर दिएको “कति समयसम्म” भन्ने प्रश्नसँग सहमत छ, किनकि पवित्रस्थान 9/11

देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म शुद्ध पारिनु छ। त्यो इतिहास पछिल्लो वर्षाको इतिहास हो, र पछिल्लो वर्षाको इतिहास योएलको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएको छ।